

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.887 van 30 september 2026
in de zaak A. 244.903/XII-9878**

In zake : L.V.

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse zaken

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 mei 2025, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Veiligheid & Preventie, d.d. 18 april 2025, met referentie SPV/MW/25 betreffende de gedeeltelijke intrekking van [de] identificatiekaart [van verzoeker] als bewakingsagent”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Lennard Michaux heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 september 2026.

Staatsraad Ann Coolsaet heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en attaché Michiel Woedstadt, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op een niet nader te preciseren datum bekomt verzoeker een identificatiekaart als bewakingsagent voor de vergunde bewakingsonderneming bvba Scorpions Security met functiecodes EXE 10 (goederenbewaking en gewone vorm van persoonscontrole) en EXE 14 (havenbewaking), alsook voor de vergunde bewakingsonderneming bv R&T Security met functiecodes EXE 10 en DIR 01 (strategisch leidinggevende) overeenkomstig de wet van 2 oktober 2017 ‘tot regeling van de private en bijzondere veiligheid’ (hierna: wet van 2 oktober 2017).

3.2. Op 18 september 2023 vraagt de Directie Private Veiligheid van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken (hierna: Directie Private Veiligheid) een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden in hoofde van verzoeker.

3.3. Op 25 september 2024 wordt een aanvraag ingediend om de identificatiekaart van verzoeker als bewakingsagent voor de vergunde bewakingsonderneming bv R&T Security voor de functiecodes EXE 10 en DIR 01 te vernieuwen.

3.4. Bij aangetekende brief van 24 oktober 2024 meldt de Directie Private Veiligheid aan verzoeker dat een veiligheidsonderzoek noodzakelijk blijkt om na te gaan of verzoeker voldoet aan de veiligheidsvoorwaarden. Deze brief vermeldt voorts dat overeenkomstig artikel 78, tweede lid, van de wet van 2 oktober 2017 de identificatiekaart voorlopig wordt vernieuwd in afwachting van de definitieve beslissing na afloop van het veiligheidsonderzoek.

3.5. Op 7 juni 2024 wordt het verslag van het onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden opgesteld.

3.6. Op basis van dit verslag adviseert de Commissie onderzoeken naar de veiligheidsvoorwaarden op 17 juni 2024 dat verzoeker niet meer aan de veiligheidsvoorwaarden voldoet en dat een procedure tot intrekking van zijn identificatiekaart moet worden aangevat.

3.7. Bij aangetekende brief van 23 oktober 2024 deelt de Directie Private Veiligheid aan verzoeker het voornemen mee om de identificatiekaart in te trekken.

3.8. Op 27 november 2024 dient de raadsman van verzoeker een schriftelijk verweer in.

Op 12 maart 2025 wordt verzoeker mondeling gehoord.

3.9. Op 17 april 2025 beslist de directeur-generaal van de Directie Private Veiligheid om de identificatiekaart als bewakingsagent met de functiecodes EXE 14 en DIR 01 in te trekken. De voorlopige vernieuwing van de identificatiekaarten met de functiecodes EXE 10 wordt bevestigd met de specificering dat verzoeker hiermee geen evenementenbewaking kan uitvoeren. Deze beslissing steunt op de vaststelling dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarde van artikel 61, eerste lid, 6°, van de wet van 2 oktober 2017, met name dat hij niet beantwoordt aan het profiel van artikel 64 van diezelfde wet.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep: exceptie van de verwerende partij

Uiteenzetting van de exceptie

4. In de memorie van antwoord werpt de verwerende partij op dat het beroep niet ontvankelijk is, omdat het verzoekschrift geen middelen bevat. Volgens de verwerende partij maakt verzoeker niet duidelijk welke rechtsregels de bestreden beslissing schendt, noch hoe de bestreden beslissing die rechtsregels schendt.

Beoordeling

5. Artikel 2, § 1, eerste lid, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: algemene procedureregeling) vereist dat het verzoekschrift tot nietigverklaring “een uiteenzetting van de feiten en de middelen” bevat. De uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die volgens verzoeker werd geschonden, als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing concreet zou zijn overtreden. Als voor het middel een verdere uiteenzetting nodig is, moet het verzoekschrift een samenvatting van de aangevoerde grief bevatten.

Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, is minstens vereist dat summier doch duidelijk de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing wordt aangegeven. De vereiste om een middel voldoende duidelijk en nauwkeurig te formuleren, strekt er toe het tegensprekelijk karakter van de schriftelijke procedure en de rechten van verdediging van de verwerende partij te waarborgen. Het komt overigens niet aan de Raad van State toe om uit een juridisch niet-onderbouwde uiteenzetting zelf middelen te construeren die voldoen aan de vereiste van de algemene procedureregeling.

6. Te dezen stelt de Raad van State vast dat verzoeker onder de rubriek “Middelen” vijf subtitels vermeldt, met name “Onvoldoende motivering”, “Disproportionaliteit”, “Gedoogbeleid”, “Jeugdzondes en Gedragsverandering” en “Steun van Ouders”.

De verwerende partij heeft, in ondergeschikte orde, hieruit begrepen dat verzoeker een schending van de motiveringsplicht en van het proportionaliteitsbeginsel aanvoert.

7. Wat de aangevoerde “Onvoldoende motivering” betreft, verduidelijkt verzoeker niet in welk opzicht de bestreden beslissing zou tekortschieten aan de materiële motiveringsplicht dan wel de formele motiveringsplicht. Dit klemmt des te meer daar de bestreden beslissing omstandig formeel is gemotiveerd, uiteenzet waarom verzoeker, naar het oordeel van de verwerende partij, niet langer voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 61, eerste lid, 6°, en 64 van de wet van 2 oktober 2017, alsook een repliek bevat op het door verzoeker gevoerde verweer.

In de mate dat verzoeker een “Onvoldoende motivering” aanvoert, is het middel niet ontvankelijk.

8. In de mate dat verzoeker als middel “Gedoogbeleid”, “Jeugdzondes en Gedragsverandering” en “Steun van Ouders” aanvoert, stelt de Raad van State vast dat verzoeker hiermee niet uiteenzet welke rechtsregel of rechtsbeginsel hij geschonden acht, laat staan op welke wijze die rechtsregel of dat rechtsbeginsel zou zijn geschonden.

De desbetreffende uiteenzetting in het verzoekschrift kan derhalve evenmin als een ontvankelijk middel worden beschouwd.

9. In de mate dat verzoeker “Disproportionaliteit” aanvoert, kan het middel worden begrepen als een schending van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel.

Ook het auditoraat en de verwerende partij hebben het zo begrepen en de verwerende partij heeft zich kunnen verweren tegen dit middel.

10. Uit wat voorafgaat, volgt dat het verzoekschrift één ontvankelijk middel bevat en, derhalve, dat het beroep ontvankelijk is.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

11. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing uitermate streng en disproportioneel is. De bestreden beslissing heeft ernstige gevolgen voor de loopbaan van verzoeker en zijn financiële situatie, hoewel de feiten waarop de bestreden beslissing steunt zich voordeden in de privésfeer zonder invloed op zijn professionele activiteiten. Voorts voert verzoeker aan dat geen rekening is gehouden met i) zijn positieve werkprestaties en de aanbevelingen van zijn werkgevers, ii) het gedoogbeleid van het parket voor kleine hoeveelheden cannabis, en iii) het gegeven dat het jeugdzondes betreft in de periode 2019-2022 en verzoeker inmiddels is gestopt met zijn sporadisch gebruik van cannabis.

12. In de memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker op parafraserende wijze het standpunt uiteengezet in het verzoekschrift dat de bestreden beslissing om een aantal redenen buitengewoon streng en disproportioneel is. Hij voegt daaraan toe dat hij wordt uitgesloten van cruciale functiecodes die hem belemmeren essentiële taken binnen de bewakingssector uit te oefenen. Voorts wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing werd genomen op een ogenblik dat er veel media-aandacht was voor criminaliteit die verbonden is aan havenactiviteiten en acht hij het niet uitgesloten dat dit de objectiviteit van de beoordeling heeft aangetast. Verzoeker wijst er ook op dat hij tijdens het mondeling horen volledig en eerlijk heeft geantwoord en dat “de ondervrager” –

die verzoeker als jong en relatief onervaren bestempelt – mogelijk uit voorzichtigheid een negatief advies heeft geformuleerd uit vrees later ter verantwoording te worden geroepen. Uit de bespreking van een arrest van de Raad van State leidt verzoeker tot slot af dat dit arrest de vernietiging van de bestreden beslissing verantwoordt. Hij verwijst ook nog naar andere rechtspraak die volgens hem bevestigt dat oude feiten zonder recidive gepleegd in de privésfeer niet automatisch de intrekking van een identificatiekaart rechtvaardigen.

13. Verzoeker heeft geen laatste memorie ingediend.

Beoordeling

14. Een schending van het redelijkheidsbeginsel (of van het evenredigheidsbeginsel, dat er een bijzondere toepassing van is) als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat het bestuur bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat het de hem toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Van een schending van het redelijkheidsbeginsel (en van het evenredigheidsbeginsel) kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht enkel bevoegd om, desgevraagd, na te gaan of het bestuur op grond van de juiste en correct beoordeelde feitelijke gegevens, in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen. Het komt de Raad van State evenwel niet toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van het bevoegde bestuur.

De Raad van State gaat bij de beoordeling van de redelijkheid of de evenredigheid van de bestreden beslissing uit van de feiten zoals ze blijken uit de bestreden beslissing en waarvan verzoeker de onwettigheid niet heeft aangetoond, getoetst aan de door verzoeker in het middel aangevoerde argumenten

die volgens verzoeker doen blijken dat de bestreden beslissing het redelijkheids- of het evenredigheidsbeginsel miskent.

15. De formele motivering van de bestreden beslissing schetst vooreerst de rechtsgronden waarop zij steunt, het regelgevende kader, de delegatie van de beslissingsbevoegdheid door de bevoegde minister ter zake en de algemene rechtsregels en beginselen die bij de uitoefening van die bevoegdheid volgens de bestreden beslissing in acht moeten worden genomen. De bestreden beslissing geeft voorts aan op welke concrete feitelijke gegevens de beoordeling berust dat verzoeker niet beantwoordt aan het profiel vereist door artikel 64 van de wet van 2 oktober 2017 en waaruit die feitelijke gegevens worden afgeleid. Daarbij gaat de bestreden beslissing ook in op het onderscheid tussen de beoordeling van bepaalde feiten op strafrechtelijk vlak en op het vlak van het voldoen aan de veiligheidsvoorwaarden. Ook wordt omstandig en *in concreto* ingegaan op de redenen waarom de in hoofde van verzoeker vastgestelde feiten een belemmering vormen voor de uitoefening van de taken in de bewakingssector waarvoor de identificatiekaart is ingetrokken. Op de diverse aangevoerde verweerelementen vindt verzoeker eveneens een antwoord in de bestreden beslissing.

Verzoeker betreft deze overwegingen uit de bestreden beslissing niet bij de uiteenzetting van zijn middel, doch beperkt zich daarentegen tot het loutere standpunt dat de bestreden beslissing in het licht van een aantal concrete argumenten uitermate streng en disproportioneel is. Verzoeker geeft daarmee weliswaar blijkt van een eigen beoordeling, doch maakt daarmee niet aannemelijk dat de bestreden beslissing onwettig is, noch dat zij niet het resultaat is van het vereiste zorgvuldig handelen of dat de Dienst Private Veiligheid – gelet op de concrete gegevens van de zaak – in redelijkheid niet tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

16. Deze vaststelling klemmt des te meer daar de concrete argumenten, die verzoeker aanvoert om de onevenredigheid van de bestreden beslissing aan te tonen, door hem reeds zijn opgeworpen voor het bestuur en ook zijn beantwoord in de bestreden beslissing.

Het auditoraat komt tot dezelfde vaststelling op grond van de volgende bewoordingen en verwijst daarbij naar de overeenstemmende onderdelen van de bestreden beslissing:

“Wat betreft het privékarakter van de feiten wordt het volgende gesteld op p. 8 van de bestreden beslissing:

In uw verweermiddelen stelt u dat u niet ontkent dat u af en toe een kleine hoeveelheid aan verdovende middelen in de vorm van een joint gebruikte. Uw gebruik zou evenwel echter beperkt blijven tot bepaalde gelegenheden wanneer u op vermaakuitstap was, of wanneer u onder vrienden zou zijn. Alle voorgaande feiten vonden plaats in de privésfeer en kunnen op geen enkel ogenblik in verband gebracht worden met de professionele activiteiten van uzelf.

Ik dien hier op te merken dat alle relevante feitelijkheden in aanmerking kunnen en moeten genomen worden om onderhavige beslissing op te baseren. Ook feiten die zich voordeden in de privésfeer kunnen bijgevolg in aanmerking genomen worden.

Wat betreft de aanbevelingen van werkgevers – waarnaar ook reeds werd verwezen in het verweer van verzoekende partij doorheen de procedure – stelt de bestreden beslissing het volgende op p. 10:

U voegde een aanbevelingsbrief toe in uw schriftelijk verweer en uw raadsman verwees naar een persoonlijk onderhoud met de leidinggevende van Scorpions Security die zich enkel positief uitliet over u tijdens het verhoor ten aanzien van mijn administratie.

Echter, de werkgevers zijn niet altijd op de hoogte van de gerechtelijke antecedenten van hun personeel en hebben tevens andere (commerciële) doeleinden dan de administratie als regulerende en toeziende overheid. Daarenboven primeert het algemeen belang op de belangen van de bewakingsondernemingen die u in dienst nemen.

[...]

Wat betreft de professionele en financiële gevolgen voor verzoekende partij – die ook reeds werden aangehaald in haar verweerschrift – stelt de bestreden beslissing het volgende op p. 11:

Vervolgens deelt u mee dat het intrekken van uw identificatiekaart dramatische gevolgen zou kennen voor uw professionele carrière. Het is de enige opleiding die u genoten heeft, en u heeft tevens nog bijkomend geïnvesteerd in een opleiding als strategisch leidinggevende.

Hier merk ik opnieuw op dat het algehele welzijn van de samenleving primeert op eventuele individuele (financiële) belangen van u dan wel van uw werkgever. Het is mijn taak als bevoegde ambtenaar om ervoor te zorgen dat de private veiligheidssector - en in casu de uiterst delicate sub-sectoren van haven- en evenementenbewaking – zo ‘clean’ mogelijk zijn en dat daar het risico op misbruik door bewakingsagenten ten stelligste vermeden wordt.

Daarnaast wordt door onderhavige beslissing u de toegang tot de sector niet geheel ontzegd, maar slechts gedeeltelijk, (havens, evenementenbewaking, leidinggevende functies). Op die manier worden uw individuele en financiële belangen nog voldoende gewaarborgd.

Wat betreft het ‘gedoogbeleid’ bij gebruik van bepaalde verdovende middelen stelt de bestreden beslissing het volgende op pp. 8-9:

Verder werpt u in uw verweer op dat u weldegelijk over de nodige integriteit zou beschikken aangezien het parket, mede gelet op het gedoogbeleid omtrent het bezit van kleine hoeveelheden softdrugs, het niet noodzakelijk/proportioneel vond om u hiervoor te vervolgen.

Ik merk hier vooreerst op dat het College van procureurs-generaal via haar Omzendbrief nr. COL 12/2015 (herzien op 18 juni 2018) een gedoogbeleid voor 'een gebruikershoeveelheid' cannabis (onder de 3 gr.) heeft geïntroduceerd.

Ik dien hier echter te benadrukken dat deze drempelwaarde toegepast wordt, niet om de strafbaarheid zelf te bepalen, maar om de prioriteiten van de parketten vast te leggen bij het Openbaar Ministerie. Cannabis is bijgevolg nog steeds een illegale drug in België, en cannabisbezit en - gebruik blijven strafbaar. Evenwel werd aan het bezit voor persoonlijk gebruik de laagste prioriteit in het vervolgingsbeleid gegeven.

In dit kader dien ik u er aan te herinneren dat ik daarnaast ook een eigen appreciatiebevoegdheid heb. Feiten die ik als dusdanig relevant beschouw, kan en moet ik in aanmerking nemen om een oordeel aangaande uw identificatiekaarten te vellen, tevens rekening houdend met het risicovolle karakter[...]ter van alle gewenste bewakingsactiviteiten.

Waar het Openbaar Ministerie de misdrijven en hun vervolging op een zeer brede manier bekijkt, heb ik de actieve plicht om elke zaak in het licht te bekijken van de zeer gevoelige sector van de bewaking, en in dit specifiek dossier o.a. ook binnen havengebied.

Wat betreft de relevantie van de feiten, gelet dat deze plaatsvonden tussen 2019 en 2022, stelt de bestreden beslissing het volgende op pp. 7-8:

Ik moet tevens melding maken van de hardnekkigheid van uw gebruik dat sedert (minstens) 2019 is gestart en zich tot (minstens) eind 2022 heeft voortgezet. Zoals hierboven uiteengezet bent u op een relatief korte periode maar liefst vijf keer in aanraking gekomen met de politie, steeds voor dezelfde type van feiten. Zo'n hardnekkig recidivisme doet twijfelen aan de vereiste integriteit waar een bewakingsagent aan moet voldoen.

Dit repetitief karakter[...]ter toont mijn inziens het zeer problematisch karakter aan van uw gebruik en doet actueel nog steeds de nodige twijfels ontstaan over uw capaciteiten om bepaalde delicate bewakingsactiviteiten verder te kunnen blijven uitoefenen, rekening houdend met het risico dat de gepleegde feiten voor die specifieke activiteiten inhoudt.

In uw verweermiddelen voegt u ook geen negatieve drugtesten toe om te kunnen staven dat u weldegelijk gestopt bent met het gebruik van verdovende middelen. Ook tijdens het verhoor ten aanzien van mijn administratie antwoorde u op de vraag: 'Gebruikt u momenteel nog drugs? Zelfs niet sporadisch?' 'Nee. Al een tijdje niet meer'. Vraag: 'Heeft u recentelijk een drugstest afgenomen om dit te staven?' 'Nee recentelijk niet'. Tot op heden heb ik dus geen enkel tastbaar bewijs om ervanuit te kunnen gaan dat u daadwerkelijk genezen bent van uw verslavingsproblematiek. Ik kan dus enkel vaststellen dat u weldegelijk doorheen een lange periode verdovende middelen gebruikte."

17. Ook de voor het bestuur aangevoerde schending van het evenredigheidsbeginsel wordt in de bestreden beslissing beantwoord:

"U stelt dat het evenredigheidsbeginsel ervoor zorgt dat de beslissingen die door de overheid genomen worden niet zwaarder mag zijn voor de burger, in casu uzelf, dan het algemeen belang van de maatschappij en/of het doel van de betrokken wetgeving.

Bij deze beoordeling wordt er rekening gehouden met de delicate sectoren waarbinnen u actief bent en de reële risico's die zich opwerpen in verhouding met de door u gepleegde feiten. Zoals reeds uiteengezet (zie supra), zijn de Belgische havens een zeer delicate sector gelet op de groeiende drugsproblematiek. Hierdoor

dient het risico op misbruik in onze havens tot een absoluut minimum te worden herleid.

Hetzelfde geldt voor evenementenbewaking, een activiteit die onder de functiecode EXE 10 valt.

Daarnaast moet er van een strategisch leidinggevende verwacht worden steeds van onberispelijk gedrag te zijn. Bewakingsagenten die keer op keer hetzelfde (strafbare) feit plegen, geven niet het juiste voorbeeld en zijn niet integer genoeg om bewakingsagenten te leiden, deze bij te sturen en de risico's die onlosmakelijk verbonden zijn met deze delicate sector in te perken.

Er wordt evenwel geoordeeld dat u nog steeds voldoet aan het profiel voor wat betreft het uitvoeren van bewakingsactiviteiten die vallen onder de functiecode EXE 10 (goederenbewaking en de gewone vorm van persoonscontrole, met uitzondering van evenementenbewaking). Hiermee wordt er een concrete afweging gemaakt tussen het algemene belang (dat steeds primeert) en uw persoonlijke belangen.

Uit bovenstaande blijkt dat de feiten voldoende vaststaan en mij tevens ernstig voorkomen (in het kader van bewakingsactiviteiten binnen havengebied [...]) en evenementenbewaking).

Bovendien speelden de weerhouden feiten zich af tussen de periode 2019-2022, recent genoeg om er rekening mee te houden."

18. In deze omstandigheden kan verzoeker er niet mee volstaan de reeds voor het bestuur aangevoerde, en door het bestuur beantwoorde, argumenten zonder meer te herhalen in zijn beroep tot nietigverklaring. Zoals hiervoor uiteengezet, komt het de Raad van State immers niet toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van het bevoegde bestuur. Het komt daarentegen verzoeker toe met de in het middel aangevoerde argumenten te doen blijken dat de bestreden beslissing het redelijkheids- of het evenredigheidsbeginsel miskent (zie *supra*, nr. 14). Verzoeker doet dat niet door reeds aangevoerde én beantwoorde argumenten zonder meer te herhalen zonder daarbij uiteen te zetten waarom de bestreden beslissing inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen.

19. In de mate dat verzoeker in de memorie van wederantwoord nieuwe argumenten ter adstructie van zijn in het verzoekschrift ontwikkelde middel aanvoert, bemerkt de Raad van State dat verzoeker die reeds had kunnen aanvoeren en ontwikkelen in het verzoekschrift. In die mate geeft verzoeker aldus in wezen,

op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze, een nieuwe grondslag aan het middel. Ze zijn derhalve laattijdig en niet ontvankelijk.

20. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker geen schending aantoont van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 26 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op dertig september tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Ann Coolsaet,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Chantal Bamps